

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 4 december 2008 in zaak nr. 08/41159 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 november 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 december 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 december 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

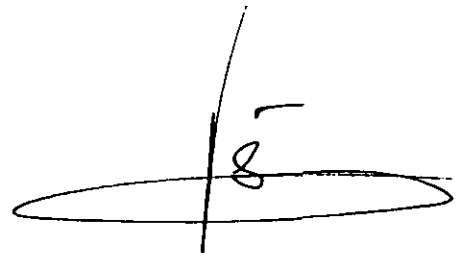
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 december 2008

53-549.

Verzonden: 29 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 67
2000AB HAARLEM

• Kennemerland

Regio Kennemerland
Korpsonderdeel 12 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door P.J. Korver
Telefoon 023 - 612 21 79
Fax 023 - 612 02 80
V-nummer / Zaak / Zaak - 30/09/2008
Datum 20/11/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Paulus Johannes Korver, inspecteur van het regionaal politiekorps Kennemerland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

Gronden
i.m.m.

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Frankrijk
Nationaliteit(en) : Franse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

9408-31-0396

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Haarlem
Datum : 20/11/2008
Tijd : 14:55 uur.

V.nr:

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de Inspecteur,
P.J. Korver

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
 enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
 j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg.-nr: AWB 08/41159

V-nr:

inzake: bekend onder verschillende aliasen, geboren op
 van (gestelde) Franse nationaliteit, verblijvende op het Detentieplatform Zaandam,
 eiser,
 gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul, advocaat te Amsterdam,

tegen: de staatssecretaris van Justitie, verweerder,
 gemachtigde: mr. C. Prins, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
 het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 20 november 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 20 november 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 27 november 2008. Eiser is daar verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder werd vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende – zakelijk weergegeven – aangevoerd. Eiser heeft voorafgaand aan de inbewaringstelling in strafdetentie gezeten. In het dossier bevindt zich evenwel geen M122-formulier. Daarnaast is onduidelijk hoe lang de ophouding heeft geduurd. Volgens dossierstuk 1 is eiser vanaf 08:00 uur opgehouden. Volgens het aanvullend proces-verbaal van 25 november 2008 dient te worden uitgegaan van 10:00 uur. Het is niet duidelijk welk tijdstip juist is. In elk geval heeft de ophouding te lang geduurd indien wordt uitgegaan van het tijdstip 08:00 uur.

Voorts geeft het dossier geen antwoord op de vraag waaruit het illegaal verblijf van eiser is gebleken. Tijdens de ophouding is eiser om 14:30 uur gehoord. Dit gehoor dient dan ook te worden aangemerkt als een gehoor in het kader van artikel 50 van de Vw 2000. Verweerder heeft echter nagelaten om een piketmelding te doen of om eiser te wijzen op zijn recht op rechtsbijstand.

Aan de maatregel is onder meer ten grondslag gelegd dat eiser is veroordeeld voor een misdrijf. Het is echter niet duidelijk welk misdrijf dit is geweest. Verweerder dient dit dan ook nader te onderbouwen. Bovendien blijkt niet uit het dossier wanneer eiser is overgeplaatst naar een Huis van Bewaring. Ten aanzien van de voortvarendheid vraagt eiser zich af welke uitzettingshandelingen verweerder heeft verricht.

4. DEC. 2008 15:22

SBR VREEMDELINGEN

005/007

NR. 069

P. 3/5

AWB 08/41159 inzake

In het kader van het zicht op uitzetting voert eiser ten slotte aan dat hij van 2 maart 2007 tot 13 maart 2008 eerder in bewaring heeft gezeten. Verweerder stelt dat de maatregel destijds is opgeheven vanwege een belangenafweging. Maar het zicht op uitzetting heeft toentertijd bij die beslissing ook een rol gespeeld.

Verweerder heeft het volgende – zakelijk weergegeven – aangevoerd. Eiser is vanuit strafdetentie in bewaring gesteld. Het is onduidelijk of het M122-formulier aan eiser is uitgereikt. Wel is duidelijk dat eiser tijdens zijn strafdetentie contact heeft gehad met de vreemdelingendienst. Eiser had hieruit kunnen opmaken dat hij aansluitend in vreemdelingenbewaring zou worden gesteld. Indien het formulier niet is uitgereikt, levert dit dan ook geen schending van eisers belang op. Ook zijn verweerders belangen te groot om op grond hiervan de oplegging van de maatregel onrechtmatig te achten.

Ten aanzien van de duur van het gehoor gaat verweerder uit van de juistheid van het aanvullend proces-verbaal. Echter, ook indien men uitgaat van 08:00 uur als aanvang van de ophouding, is aan de termijn van zes uur voldaan, omdat men pas vanaf 09:00 uur gaat tellen.

Het onrechtmatig verblijf van eiser blijkt uit zijn voortraject (dossierstuk 7). Vanaf augustus 2008 is verweerder bezig met een onderzoek naar de twintig aliassen van eiser, waarbij contact wordt gehouden met de Franse ambassade. De naam is gekoppeld aan een Fransman, niet zijnde eiser.

Het gehoor tijdens de ophouding is niet verplicht. Indien daar een gebrek aan kleeft, maakt dat de maatregel niet onrechtmatig. Er dient dan een belangenafweging te worden gemaakt op basis van de gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd.

Wat de gronden van de maatregel betreft, wordt niet betwist dat eiser aliassen heeft gebruikt en dat hij eerder in bewaring heeft gezeten. Daarnaast heeft hij zich niet gehouden aan zijn vertrektermijn. Deze gronden zijn voldoende om de maatregel te kunnen dragen.

Verweerder handelt voldoende voortvarend. Al ten tijde van eisers strafdetentie is onderzoek naar zijn identiteit gepleegd. Op 18 september 2008 heeft een identiteitsgehoor plaatsgevonden. Eisers dossier krijgt een persoonsgebonden aanpak bij de vreemdelingendienst en eiser is op 24 november 2008 overgeplaatst naar het Detentieplatform Zaandam. Op de datum van zitting is het de zevende dag van de maatregel. Eisers dossier is in transitie.

De vorige maatregel is opgeheven na een belangenafweging. De reden dat eisers belang prevaleerde was de lange duur van die bewaring. Het Ip-traject Marokko liep toen nog dus de opheffing is destijds niet mede gebaseerd op het ontbreken van zicht op uitzetting.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Ten aanzien van het M122-formulier is niet duidelijk of deze aan eiser is uitgereikt. De rechtbank houdt het er dan ook voor dat deze niet is uitgereikt. Volgens vaste jurisprudentie leidt het niet uitreiken van dit formulier niet tot onrechtmatigheid van de maatregel tenzij het geschonden belang zwaarder weegt dan de belangen van verweerder bij oplegging van de maatregel. Verweerder heeft zijn belang onderbouwd door te verwijzen naar de aan de bewaring ten grondslag gelegde gronden als ook naar het feit dat eiser eerder in bewaring heeft gezeten en diverse aliassen gebruikt. Bovendien heeft de vreemdelingendienst tijdens het strafrechtelijk voortraject al contact gezocht met eiser zodat de daaropvolgende vreemdelingenbewaring niet geheel als een verrassing moet zijn gekomen, aldus verweerder.

Daargelaten de aan de bewaring ten grondslag gelegde en niet nader onderbouwde grond dat eiser is veroordeeld terzake een misdrijf, is de rechtbank van oordeel dat het niet uitreiken van het M122-formulier niet opweegt tegen de door verweerder gestelde belangen om eiser ter fine van uitzetting in bewaring te stellen.

Wat de duur ophouding van de ophouding betreft, staat vast dat deze is beëindigd op 20 november 2008 om 14:55 uur. De onduidelijkheid omtrent het moment van aanvang vormt echter geen reden om

4. DEC. 2008 15:22

SBR VREEMDELINGEN

006/007

NR. 069 P. 4/5

AWB 08/41159 inzake

tot aanhouding van de zaak te beslissen. Immers, ook indien wordt uitgegaan van 08:00 uur als tijdstip van aanvang van de ophouding, geldt dat het tijdsverloop wordt gerekend vanaf 09:00 uur. Artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 stelt namelijk dat de tijd tussen middernacht en negen uur voormiddags niet wordt meegeteld. Het tijdsverloop tussen 09:00 uur tot aan de inbewaringstelling om 14:55 uur beslaat minder dan zes uur en voldoet daarmee aan de wettelijke vereisten.

Uit dossierstuk 7 volgt dat voorafgaand aan de inbewaringstelling een onderzoek naar de identiteit en nationaliteit van eiser heeft plaatsgevonden. Hieruit blijkt dat de identiteit van eiser niet vaststaat. Gelet hierop heeft verweerder eiser na afloop van zijn strafdetentie kunnen ophouden op grond van artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000.

Hoewel het gehoor tijdens de ophouding door verweerder niet is aangekondigd als een gehoor in het kader van artikel 50 van de Vw 2000, is dit gehoor materieel gezien wel als zodanig op te vatten. Immers, de aan eiser gestelde vragen hebben dezelfde strekking als de vragen die in het kader van een artikel 50-gehoor worden gesteld, te weten het achterhalen van iemands identiteit en verblijfsstatus. Gelet hierop heeft verweerder in strijd met artikel 4.18, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000, nagelaten om eiser te wijzen op zijn recht om te worden bijgestaan door een raadsman. Echter, gelet op de strekking van het gehoor – het achterhalen van eisers identiteit en verblijfsstatus – en de door verweerder gestelde, en hierboven reeds besproken, belangen is de ernst van de schending te gering om de oplegging van de maatregel daarom onrechtmatig te achten. Dit is naar het oordeel van de rechtbank tevens het geval indien daarbij mede wordt betrokken dat aan eiser geen M122-formulier is uitgereikt.

Ten aanzien van de gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd, is de rechtbank met eiser van oordeel dat de grond "veroordeeld terzake van een misdrijf" niet nader is onderbouwd. Het dossier bevat daarnaast ook geen uittreksel uit de Justitiële Documentatie. De overige gronden zijn echter niet betwist en kunnen als zodanig de maatregel dragen.

Op de dag van het onderzoek ter zitting bevond eiser zich zeven dagen in vreemdelingenbewaring. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat eiser op 24 november 2008 naar een Huis van Bewaring is overgeplaatst en dat het dossier nog in transitie is. Gelet op het eerdere onderzoek tijdens eisers strafdetentie, eisers vele aflassen en eisers gebrek aan onderbouwing van de gestelde identiteit en nationaliteit, acht de rechtbank deze handelwijze van verweerder niet onvoldoende voortvarend.

Ten slotte oordeelt de rechtbank dat de vorige bewaringsmaatregel is opgeheven vanwege een belangenafweging. Niet is gebleken dat aan deze opheffing mede ten grondslag lag het ontbreken van zicht op uitzetting binnen redelijke termijn. Destijds was er nog een onderzoek bij de Marokkaanse autoriteiten aanhangig waarop nog geen antwoord was gekomen. Voorts heeft eiser niet anderszins kunnen aangeven waarom het zicht op uitzetting thans zou ontbreken.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 08/41159 inzake

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.H.G. Odink, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Sijbrands, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 4 december 2008.

Afschrift verzonden op: **04 DEC. 2008**

Conc.: AS
Coll: AR
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK VAN AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 6113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (hoger beroep) is niet van toepassing.

Seth Paul Advocaten

mr. R.M. Seth Paul
 mr. L.M. Weber
 advocaten en procureurs

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 DEC 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken

Per Fax: 070 - 365 13 80 (aantal pagina's: 7)
 Deze brief wordt u slechts per fax gezonden.

Amsterdam, 5 december 2008

inzake: hoger beroepschrift

Edelgrootachtbare heer / vrouwe,

Hierbij doe ik u een hoger beroepschrift toekomen met het verzoek dit in behandeling te nemen.

In het vertrouwen op uw medewerking te mogen rekenen teken ik,

hoogachtend,

(.o.)

L.M. Weber

Seth Paul Advocaten

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 5 DEC 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Beroepschrift ingevolge artikel 95 Vw

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Amsterdam, 5 december 2008

Geeft eerbiedig te kennen:

....., thans verblijvende op Detentieplatform Zaandam, hierna te noemen appellant, ten deze zake woonplaats kiezende te (1017 KW) Amsterdam, aan de Prinsengracht 668 ten kantore van de advocaat en procureur mr. L.M. Weber, die door appellant tot gemachtigde wordt gesteld en bepaaldelijk door hem wordt gevolmachtigd dit hoger beroep in te stellen,

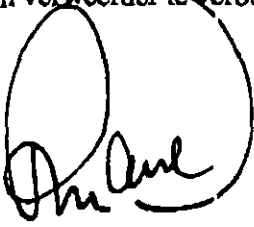
het volgende,

- a. Appellant is op geboren en heeft de Franse nationaliteit.
b. Bij uitspraak van 4 december 2008 (Awb 08/41159) is het beroep van appellant tegen de hem krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel van 20 november 2008 door de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam ongegrond verklaard. Kopie van voornoemde uitspraak wordt door appellant overgelegd als productie 1.

Appellant kan zich met de uitspraak van 4 december 2008 niet verenigen op de volgende gronden:

1. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de belangen van verweerder zwaarder wegen dan die van appellant nadat aan appellant geen model M122 was uitgereikt. Appellant is niet ongewenst verklaard en ook de grond veroordeeld terzake van een misdrijf is door verweerder niet onderbouwd en kan appellant deswege niet worden tegengeworpen. De overgebleven gronden zijn naar appellants oordeel onvoldoende zwaarwegend om meergenoemde belangenafweging in verweerdters voordeel te doen uitpakken. Eenzelfde meent eiser terzake de schending van zijn recht op rechtsbijstand tijdens de ophouding. Bij elkaar opgeteld zijn deze schendingen voldoende om de belangenafweging in appellants voordeel uit te laten pakken.
2. Appellant meent voorts dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het feit dat appellants identiteit tijdens de strafrechtelijke detentie niet vast stond voldoende was om eiser vreemdelingrechtelijk op te houden. Naar appellants oordeel hadden er meer aanwijzingen dienen te zijn geweest die duiden op eisers onrechtmatige verblijf om hem te kunnen overbrengen en ophouden.

REDENEN WAAROM appellant u verzoekt zijn hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam van 4 december 2008 te vernietigen, te bepalen dat de aan appellant krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel onmiddellijk wordt opgeheven, te bepalen dat aan appellant een schadevergoeding wordt toegekend door u in goede justitie te bepalen, dan wel dat u het verzoek om schadevergoeding terugwijst naar de rechtbank en verweerder te veroordelen in de proceskosten in beroep en hoger beroep.

l.o.

gemachtigde